Derde Jaer. Nr 9. Zaturdag, 1 Maert 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de Wr J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 17, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 3 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uittedrukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, 1 MAERT.

Gemeente-raed.

De gemeente-raed van Tongeren heeft zich verleden woensdag vergaderd om mededeeling te ontvangen van het verslag der deputatie die zich verleden week, gezamentlyk met de afgevaerdigden van het arrondissement, naer Brussel begeven heeft, om de belangens van Tongeren in het vraegstuk van den Luiksch-Limburgschen yzeren weg voor te staen. Het blykt uit het verslag waervan M. Jaminé lezing gegeven heeft dat de deputatie uiterst wel ontvangen geweest is, zoo wel door Z. M. den Koning, als door den heer Dumon, minister van openbare werken.

M. de minister heeft op de stelligste wyze beloofd geene concessie te vergunnen tenzy dezelve de belangens van Tongeren onder alle opzigten handhave. Van zynen kant heeft Z. M. verklaerd dat hy de noodwendigheden van de stad en het arrondissement Tongeren kent; dat hy weet welke opofferingen aen ons arrondissement serdert het jaer 1830 opgelegd zyn en dat het hoog tyd is van ons voor dezelve eene voldoende vergoeding te geven.

Wy mogen dus de gegronde hoop koesteren van weldra eene langverwachte herstelling te bekomen. Wy willen daerom niet beweeren dat de concessie van de lyn langs Bilsen geene moeijelykheden meer zal lyden. Wy weten dat er nog groote hinderpalen zullen te overwinnen zyn. Maer het is reeds troostend te kunnen zeggen dat de regtmatige klagten der Tongenaren eindelyk by de hoogere overheid gunstig aenhoord worden; dat de minister van openbare werken dezelve begrypt, en dat het gekroond opperhoofd van den staet de vraeg van het arrondissement Tongeren, als de herstelling van eene te lange onregtvaerdigheid aenziet.

Wetsontwerp der liefdadige gestichten.

De algemeene wettelyke schikkingen, in dit ontwerp begrepen, zyn uitermate belangryk.

Er wordt verklaerd, tegenstrydig aen het stelsel van M. de Haussy, dat de kerkfabrieken aelmoesen, in geld of in natuer uit te deelen, zullen mogen aenveerden.

Er wordt nog verklaerd dat de giften geldig zyn, aen de kerkfabrieken gedaen, voor oogwit hebbende het stichten eener zondagschool, het onderwyzen der christelyke leering of al ander godsdienstig werk.

De kerkfabrieken zullen er van mogen in bezit gesteld worden, zonder bemagtiging, zoo dikwyls de aelmoesen, in klinkende penningen of in natuer uit te deelen de som van 500 franken niet bereiken.

Nog eene algemeene belangryke schikking is deze waerby, in de vrouwelyke hospitalen toegelaten wordt, eene gift te bezetten moetende dienen tot onderhoud van de zieken en tot *het kosteloos onderwys der armen.*

De *moeder-overste* zal, mits bemagtiging, *deze giften mogen aenveerden.*

In het stelsel van M. de Haussy zouden al deze maetregels onwettig geweest zyn.

Wat nog dient aengemerkt te worden is dat de wet toelaet aldaer kinderen te ontvangen die onder de armen niet gerekend worden en het schoolgeld betalen; mits dat het getal dezer laetsten dit der armen niet overtreffe.

Aen het wetsontwerp zyn eenige voorbygaende schikkingen gevoegd, waervan een paer dezer in 't byzonder dienen gekend te zyn. In de eerste zes maenden na de afkondiging der wet zullen al de besturen der hospicien en der bureelen van weldadigheid in hun geheel en in al de gemeenten moeten vernieuwd worden. Daerenboven al de voorgaende wetschikkingen, tegenstrydig aen de tegenwoordige wet zyn nietig verklaerd.

Heden begint men in de sektien der Kamer de beraedslaging over de wet betrekkelyk de liefdadigheid. Wy verhopen dat de heeren gedeputeerden het zich tot tot eene pligt zullen rekenen van neerstiglyk de vergaderingen in de sektien by te woonen; het zal hun niet ontsnappen hoe belangryk die wet is, en hoe noodzakelyk het is dat ze de zaek wel begrypen en doen verstaen.

Overigens is het zeer twyfelachtig dat ze in den tegenwoordigen zittyd gestemd worde; maer dit belet geenzints de noodzakelykheid van een neerstig en aendachtig onderzoek in de sektien.

De Kamer heeft in hare zitting van dynsdag met eenige wyzigingen in eerste stemming het wetsontwerp aenveerd op de vervalsching der eetwaren. Dit wetsontwerp bepaelt zware straffen tegen degenen die de eetwaren en dranken met stoffen vermengen die niet schadelyk voor de gezondheid zyn, wanneer zy de vervalsching aen den kooper verzwygen en hem aldus op de kwaliteit van hetgeen hy koopt bedriegen.

Woensdag heeft de Kamer met 45 stemmen tegen 18 en 4 onthoudingen, het wetsontwerp gestemd, waerby voor het ministerie van oorlog een buitengewoon krediet geopend wordt van 2 miljoen 359,750 fr.

Het Vrede-Congres, te Parys.

De opening van het Congres heeft maendag te Parys plaets gehad onder het voorzitterschap van graef Walewski. Men kent het besluit genomen door de leden die er deel van maken, van niets uit te brengen over hunne besluiten. Echter was er dingsdag reeds een belangryk feit bekend, te weten, dat de gevolmagtigden eenen wapenstilstand van vyf weken geteekend hebben, dus tot einde maert.

Nadat men de plaetsen geregeld had welke elk gevolmagtigde zou bekleeden aen de linker of regter zyde van den voorzitter, heeft men, zoo het schynt ook besloten, dat de beraedslagingen zouden aenvangen met het vyfde of laetste punt der vredes-voorslagen, hetwelk men voor het belangrykste houdt.

Volgens den franschen *Moniteur* is de wapenstilstand slechts tot den 31 maert gesloten voor de legers te lande, terwyl de blokus der zeehaven zou gehandhaefd worden.

Dynsdag heeft het Congres geene zitting gehouden, maer de reden daervan is, dat de gevolmagtigden beslist hebben maer driemael in de week byeen te komen.

Naer men zegt zou graef Walewski, minister van buitenlandsche zaken en voorzitter van het Congres, in zyne openingsrede blyken van veel omzichtigheid hebben gegeven.

Men bevestigt dat er thans eene volle eensgezindheid tusschen Vrankryk en Engeland heerscht.

Eene briefwisseling zegt dat de gevolmagtigden, alreeds de vier eerste punten van de oostenryksche voorstellen *geparapheerd* hebben, en dat men aenstonds het vyfde punt zal aenvangen dat ook geene moeijelykheden schynt te zullen opleveren. Daer zyn er zelfs die beweren dat keizer Napoleon by het openen van den wetgevenden zittyd, dat is den 3 maert, de onderteekening van de voorbereidselen tot den vrede zal komen aenkondigen.

DE MARMOTJAGER.

(*Vervolg.*)

II.

Het innerlyke der hut van Gaëtan was zoo armoedig als het uitwendige. Eene opening in het met schalien bedekte dak, diende tot schouw; eenen bundel strooi lag op het bed, hetwelk met een beerevel gedoken was. Een oud koffer bevatte de kleederen van den bergman. Het overige der stoffeering bestond uit eene tafel naby den heerd staende, alsmede eenige zware banken. Een plaetsteren borstbeeld van Napoleon op een planksken in eenen duisteren hoek prykende, verbeeldde de aerdsche gedachten, gelyk een Christusbeeld het aendenken des hemels ingaf. Het jagtgerief hetwelk hier en daer hing, deed blyken welk bedryf den eigenaer dezer wooning uitoefende.

Het scheen onmogelyk te zyn van, in een zoo klein verblyf, zooveel volk te aenveerden; maer de genoodigden van Gaëtan waren niet zeer lastig. De vrouwen zetteden zich op de bankskens, en de mannen zetteden zich op het bed en op den grond; de kinderen schaerden zich in de tusschenruimten, in welkers midden men hier en daer hunne ronde en blozende aengezigten bemerkte. Den vreemdeling, die de plaets van eer betrok alwaer de lamp gezet was, en die vlytiglyk bezig was met zyne kruidkundige rykdommen te rangschikken, nam meer plaets dan tien andere aenwezigen. Iedereen had zyne eerste ingetogenheid verlaten om met zynen gebuer te klappen, zonder nogtans te verzuimen van met eerbied naer Carlotto's woorden te luisteren.

Deze wierp van den post welken hy betrok voor den haerd, eenen oogslag op de gasten welke zich naeuwelyks allen onder zyn dak hadden kunnen vereenigen. Gelukkiger zynde dan Socrates, zag hy zyn huis vol echte vrienden, want onder alle die arme lieden was er niet een die zou geweigerd hebben zyn leven te verpanden voor den gemeenen weldadiger. Gaëtan wist het waerschynlyk, want hy zegde aen de oor van den reiziger, de hand naer zyne vrienden reikende:

— Zeg, mynheer, is het niet beter de eerste te zyn onder deze brave lieden dan de laetste in uwe groote steden?

Een raer slach van *betonica* juist op dien oogenblik in de hand van den kruidkundigen komende, belette hem te antwoorden. Gaëtan kwam in een klein plaetsken te treden, hetwelk, benevens zyne slaepplaets, alles was, wat men in zyne hut vinden kon. Hy kwam weldra weder, eene kruik vol wyn en twee houten bekers in de hand houdende welke de aenwezigen een hoog gedacht gaven van zyne welgesteldheid. Een dezer bekers wierd Janvier aengeboden, die eerst moest drinken in naem der jonge uitwykelingen; de andere was bestemd voor den doktoor, die denzelven aenveerdde zonder zich te laten bidden. Carlotto haelde eene leeren drinkschael uit zynen zak welke hy by zyne jagtpartyen gebruikte, vulde ze met wyn, en deze opheffende, sprak hy tot de vergadering, op dien droefgeestigen toon welke hem gewoon was als hy smertelyke geheugenissen in den geest kreeg.

— Op uwe gezondheid, myn kleine, op uwe gezondheid en op die uwer vaders en moeders! Mogt gy naer het gebergte wederkomen gelyk gy hetzelve verlaet, dit is te zeggen goedhertig en eerlyk, gelyk gy nu zyt; maer vooral... komt weder!

Tot alsdan had de doktoor weinig in acht genomen hetgeen er rondom hem omging; maer op dien oogenblik was hy hoogst ontroerd. Het flauw licht van de lamp en van den haerd verspreidde zich op die digt ineengedrongen en stilzwygende massa, de treffende stem van Carlotto deed de rondom hem geschaerde moeders tranen storten, de kinderen kwamen nader by haer, en de vaders herinnerden zich den avond voor den dag op welken zy, in hunne kindsche jaren, de vaderlyke hut verlieten en de ouderlyke stem aenhoorden van eenen gryzaerd van het gebergte. Dit tafereel leverde iets op dat statig en plegtig was en het hert bewoog van dien eenvoudigen en eerlyken man die door de wetenschappen niet ongevoelig gemaekt geworden was. Hy bragt den beker aen zyne lippen, en plaetste dezen weder op de tafel na er uit gedronken te hebben.

— Dat allerlei voorspoed u te beurt valle, goede lieden, sprak hy met goedheid. Deze kinderen gaen naer Parys; het is daer dat ik woon. In lien zy ooit bystand noodig hebben, dat zy tot my komen. Ik ben doktoor D..., oppergevangenisheer van een parysisch gevangenhuis; zy zullen zien dat ik uwe gastvryheid indachtig zal zyn.

En hy gaf den geleider der kinderen eene kaert waerop zyne wooning aengeteekend was. Allen bedankten hem eerbiedigly k. Gaëtan alleen zegde hem met een nieuw gebaer van hoogmoed:

— Deze kinderen zullen nooit uwe hulp noodig hebben in de gevangenissen van Parys, mynheer de doktoor! De Savoyard is arm, en iedereen weet het, maer hy is eerlyk, en hy weet de eer van het gebergte te handhaven. Nooit zyn de deuren uwer gevangenissen toegesloten geworden achter eenen Savoyard van den Cenisberg.

— Nogtans sprak de doktoor, het komt my voor.... ik meen my te herinneren....

— Nooit! nooit! riep Carlotto met kracht uit, want hy, die eene misdaed zou gepleegd hebben, zou hier niet meer herkend worden als onze broeder, en wy zouden hem schandelyk uit onze gebergten verjagen. Niet waer, vrienden?

— Ja! ja! antwoordden alle de aenwezigen.

De doktoor, niet willende zynen gids tegenspreken, verschoonde zich, de begeerte betuigende van de jeugdige Savoyards behulpzaem te wezen anderzins dan by middel zyner ambten van gevangenisheer der gevangenissen. Dan voegde hy er by:

— Carlotto, gy hebt gesproken over uwe onheilen, over eene zending....

De gids sidderde op die woorden.

— Ja, mynheer de doktoor, ik heb die kinderen eene belooning te vragen voor de diensten welke ik hun en hunne familien kan bewezen hebben. Op myne beurt doe ik een ver-